

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 iulie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 10:24-33**: „*Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: «Până când ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.»*

«V-am spus», le-a răspuns Isus, «și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine. Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. Eu și Tatăl una suntem.» Atunci iudeii iarăși au luat pietre ca să-L ucidă.

Isus le-a zis: «V-am arătat multe lucrări bune care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?» Iudeii I-au răspuns: «Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.»”.

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru aceste trăiri, pentru acest har vizibil și pentru faptul că poporul lui Dumnezeu se poate aduna ca să asculte Cuvântul Său. Cum am citit ieri din prorocul Ioel: „*Sunați cu trâmbița în Sion! Strângeți poporul, țineți o adunare sfântă!*”.

Acum trăim într-un timp cum n-a mai existat în toți cei șase mii de ani trecuți ai Vechiului și Noului Testament. Începutul a fost minunat și încheierea trebuie să fie la fel, și așa va fi. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru faptul că putem vesti Cuvântul ceasului tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor, să ascultăm făgăduințele pentru timpul nostru și să le și credem.

Voi știți, în ziua Cincizecimii, în Ierusalim au fost adunați oameni din 16 limbi diferite și Duhul lui Dumnezeu s-a coborât. Noi suntem într-o mare așteptare. Indiferent din câte limbi suntem adunați aici, Duhul lui Dumnezeu este lucrător într-un mod minunat și ploaia târzie va cădea. Așa cum este scris în Zaharia, rugați-vă pentru ploaia târzie în timpul ploii târzii. Acesta este un lucru minunat. Noi trăim acum în acest timp al ploii târzii.

Ne uităm în urmă asupra multor ani în care am fost adunați împreună. Fie că este vorba despre familia Russ, familia Schmidt, Fleck și toate celelalte familii. Noi am mers împreună pe această cale și toți și-au găsit locul lor. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru toți frații care s-au pus la dispoziția Domnului. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori din harul Său mare. Dumnezeu să binecuvânteze vestirea Cuvântului. Este deosebit de puternic ceea ce face Dumnezeu în timpul de față.

Noi am citit-o în mod deosebit în Cuvântul de introducere. Oamenii n-au recunoscut descoperirea lui Dumnezeu în trup. Tot astfel este și astăzi. Frați și surori, dacă auzi ce vorbesc și ce scriu teologii, atunci nici măcar n-ai voie să repeți totul fiindcă ceea ce spun ei este, în parte, o hulă. De când în țara noastră s-au încheiat diferite așa zise căsătorii, chiar și Dumnezeu este atacat. Ei au spus că „Dumnezeu nu S-a prezentat îmbrăcat în haine bărbătești”. Trebuie să vă închipuiți acest lucru. Ei au depășit orice graniță și orice limită. Când Domnul nostru era pe acest pământ El purta o haină lungă, iar femeia cu scurgere de sânge s-a atins de mantaua Lui. Așa era hotărâtă îmbrăcămintea pentru marii preoți. Iar Domnul nostru este Marele Preot. Câtă hulă mai doresc să practice oamenii din lume?

Frați și surori, noi Îi mulțumim Dumnezeului nostru pentru teama și respectul pe care El ni l-a dăruit prin harul Său. În mod deosebit descoperirea lui Dumnezeu în trup. Noi am văzut de la început că, din veșnicie Dumnezeu a existat doar ca Duh. Dar, la început, Dumnezeu a ieșit din plinătatea de Duh și lumină și a pășit din veșnicie în timp într-un chip vizibil, S-a descoperit și a chemat totul la existență. Domnul n-a fost a doua persoană, ci a fost Cel Invizibil care S-a descoperit într-un mod vizibil. Așa este situația cu Domnul și

Mântuitorul nostru Isus. El nu este o a doua persoană, ci Dumnezeu personal descoperit într-un mod vizibil în trup. Pentru mine descoperirea lui Isus Hristos înseamnă totul. Doar dacă noi putem intra în Locul preasfânt primim descoperirea; aceasta n-o primești în curtea de afară, ci doar în Locul preasfânt. Perdeaua a fost ruptă de sus până jos când Domnul nostru a fost răstignit și calea spre Locul preasfânt este liberă. Chivotul este deschis, Cuvântul este descoperit proaspăt de la tronul lui Dumnezeu. Cât de mulțumitori putem fi pentru slujba fratelui Branham! Noi să-I mulțumim Domnului și să primim tot ce ne-a dăruit, să primim Cuvântul descoperit prin credință și să-I mulțumim Domnului pentru acest fapt.

Doresc să citesc câteva versete biblice ca să arăt tuturor această chemare înaltă pe care Dumnezeu a dăruit-o în viețile noastre. Noi știm că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin». Chiar ultima făgăduință din ultima perioadă a epocii Bisericii Laodiceea este scrisă în Apoc. 3:21-22: *„Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul”*.

Frați și surori, îți poți închipui lucrul acesta? Noi, ca o făptură atât de sărmană, să avem parte de răpire, în desăvârșire, împreună cu Mântuitorul nostru și să stăm împreună cu El pe tronul Său? Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru! El a venit la noi, El a luat asupra Lui toată batjocura, El a fost batjocorit și numit cu tot felul de nume de batjocură, dar a mers această cale până în moartea pe cruce. El, ca Fiul lui Dumnezeu, a murit și a adus eliberarea și mântuirea pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Numai așa am putut primi înfierea și să fim fii și fiice. Prin puterea lucrării de mântuire desăvârșite tot ceea ce a fost stricat a fost reparat. În această legătură doresc să citesc câteva versete biblice din Romani unde Pavel intră în aceste detalii minunate pe care noi, ca cei credincioși le-am trăit sau trebuie să le trăim cu Dumnezeu. Indiferent că citim Rom. cap. 5, 6, 7, de peste tot Dumnezeu ne vorbește din și prin Cuvântul Său. În parte noi am citit deja ieri aceste versete. Citim din Rom. 8 aceste adevăruri minunate care s-au împlinit în viețile noastre. Noi nu predicăm o teorie oarecare, ci noi predicăm

realitatea dumnezeiască; împăcarea, iertarea sunt o realitate în viețile noastre.

Citim din Rom. 8:28 și vă rog primiți aceste lucruri în inimile voastre. Rom. 8:28-29: *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați”*. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru! Ne-a hotărât să fim asemenea chipului Fiului Său. El trebuia să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Mântuitorul nostru a putut spune: *„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”* (Ioan 20:17).

Iubiți frați și surori, noi trebuie să ne dăm seama de fiecare dată de lucrul acesta minunat. Așa cum Cuvântul făgăduinței a fost dat Mariei și ea a crezut acest Cuvânt, Cuvântul lui Dumnezeu a fost făcut trup și Fiul lui Dumnezeu a fost născut tot astfel se întâmplă și cu noi. Cuvântul făgăduinței este semănat ca sămânță în inimile noastre, în sufletul nostru, și Duhul lui Dumnezeu vine peste această Sămânță, iar viața nouă divină care este în Sămânța sădită va crește și se va descoperi în tine și în mine. Iar noi toți vom fi născuți la o nădejde vie prin puterea lui Dumnezeu.

Mai departe în Rom. 8:30 este scris: *„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*.

Este un absolut, o desăvârșită lucrare a mântuirii lui Dumnezeu. Noi care acum credem din toată inima nu ne uităm la lucrurile vizibile, nu ne uităm la situațiile complicate care ne înconjoară, ci ne uităm la Acela care ne-a dăruit făgăduința: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi reveni și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*. Acestea sunt niște cuvinte cu totul deosebite pe care le putem citi.

Citim și Rom. 8:39: *„nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru”*.

Noi suntem uniți pentru veșnicie cu Dumnezeu. Prin harul Său noi am primit viața veșnică și prin harul Său noi vom trăi de asemenea veșnic. În celelalte versete din Rom. 11 este pus accentul pe ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu. Fratele Schmidt a amintit-o deja în rugăciunea lui de la început: Dumnezeu Și-a pus deoparte șapte mii de bărbați care n-au îngenunchiat înaintea lui Baal. Și astăzi în timpul nostru Dumnezeu are o rămășiță.

Citim Rom. 11:5 și 7: *„Tot așa, și în vremea de față este o rămășiță datorită unei alegeri prin har”*. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu că aici este scris: *„în vremea de față (în timpul nostru)”*. Cuvântul lui Dumnezeu este valabil întotdeauna, Cuvântul lui Dumnezeu este valabil astăzi. Și dacă astăzi noi auzim glasul Lui să nu ne împietrim inimile. Vers. 5: *„Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har”*. Nu este vorba despre întreaga masă de oameni, ci doar de o rămășiță. Nu ieri, ci astăzi în vremea de față există această rămășiță. Spuneți „Amin”. Amin. Este în timpul nostru de acum.

Frați și surori, lucrul minunat este că noi ne putem regăsi și ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi putem spune: prin harul lui Dumnezeu noi facem parte din această rămășiță care n-a îngenunchiat înaintea lui Baal. Noi am regăsit calea înapoi la Dumnezeu, ne-am întors la temelie originală și credem doar ceea ce este scris și cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Rom. 11:7: *„Deci ce urmează? Că Israel (în întregime) n-a câpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a câpătat”*. Este un lucru minunat. Fie că este vorba de Israel sau de cei din rândul Neamurilor, masa largă a oamenilor trece pe lângă făgăduințele lui Dumnezeu, dar rămășița aleasă crede din toată inima, stă de partea lui Dumnezeu și-I dă dreptate lui Dumnezeu. Ei (rămășița) nu vorbesc doar despre o singură temă, nu, nu! Ci noi credem din toată inima noastră ceea ce ne-a descoperit Dumnezeu prin Cuvântul Său sfânt și scump.

Din Rom. 11 citim și vers. 20: *„Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință”*.

Este un lucru minunat. De câte ori trebuie să repetăm lucrul acesta? Necredința este cel mai rău păcat. Cine nu-L crede pe

Dumnezeu Îl face mincinos. Cine ești tu, cine sunt eu, cine suntem noi ca să-L facem mincinos pe Dumnezeu, necrezându-L? Însă noi Îl credem pe Dumnezeu din toată inima și primim tot ce ne-a descoperit Dumnezeu prin harul Său. Alegerea, chemarea afară și tot ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru noi, noi o primim într-un mod mulțumitor și-I mulțumim Domnului din toată inima pentru acest fapt.

În Rom. 12:2 avem un Cuvânt minunat care ne este adresat nouă tuturor care credem în alegerea dinainte și ne-am dedicat deja viețile lui Dumnezeu. „*Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită*”. Aceste cuvinte ne sunt adresate nouă, tuturor celor ce am devenit credincioși: „*Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia*”. Domnul nostru a zis: „*Voi nu sunteți din această lume, după cum și Eu nu sunt din această lume*”. Noi suntem în această lume, dar nu suntem din această lume.

Ne adresăm și celor ce muncesc undeva și au un serviciu. Noi ne împlinim datoria și cu cât o facem mai bine cu atât este mai bine pentru alții și pentru noi. Dar dacă ne lăsăm prinși în bucuriile acestui timp noi s-o știm foarte clar că acolo nu este locul nostru. Tot ceea ce este necesar pentru viața noastră trupească este în regulă. „*Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce*” (2 Tes. 3:10) – așa este scris în Scriptură. Pavel a spus că el și-a câștigat pâinea de toate zilele muncind cu mâinile sale. De asemenea și eu am făcut-o în toată viața mea.

Frați și surori, să credem în inima noastră și aceste cuvinte de avertizare: „*Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre*” (Rom. 12:2). Înnoirea trebuie să înceapă în interiorul inimii noastre și să se descopere în exterior. Nu este corect să înceapă din exterior spre interior, nu! Ci trebuie să înceapă în interior și apoi se arată în exterior. Noi vedem că tot ceea ce a fost necesar a fost spus.

Și în Ef. 4 avem aceste cuvinte de avertizare: „*Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor*”. Nu mai trăiți cum trăiesc ei, nu, nu! Ci lăsați-vă transformați în interiorul vostru și trăiți cum trăiesc copiii lui Dumnezeu. Continuăm cu vers. 18: „*având mintea întunecată...*”.

Toată lumea zace în cel rău. „Întreaga lume are mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor”. Toți aceia care și-au împietrit inimile vor rămâne în această împietrire. De aceea ne este dată această avertizare: „nu vă împietriți inimile voastre”. Dacă este vestit Cuvântul lui Dumnezeu, dacă sunt vestite avertizările, corecturile nu vă împietriți inimile. Permiteți ca acest Cuvânt să vă vorbească și dați dreptate Cuvântului lui Dumnezeu și Domnul Se va îngriji de tot restul.

Avertizarea se continuă până la Ef. 4:22: „cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare”.

Omul vechi se strică. Vedeți ce se întâmplă în lumea aceasta. Omenirea se strică, se distruge, dar Domnul Dumnezeu ne-a dăruit harul Său. O repet: noi trăim în lumea aceasta, dar în interiorul nostru noi am trăit înnoirea prin harul lui Dumnezeu. De aceea noi, ca credincioși, putem trăi și reflecta în exterior ceea ce s-a întâmplat în interiorul nostru. Iar necredincioșii își vor da seama că noi suntem credincioși.

Mai departe în Ef. 4:23 este scris: „și să vă înnoiți în duhul minții voastre”. Ce cuvinte minunate! Aici este o datorie dumnezeiască, este un trebuie. Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata. Voi trebuie să fiți născuți din nou, altfel nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu. Aici este din nou un trebuie: să vă înnoiți în duhul minții voastre („în interiorul duhului vostru” – lb. germ.). Fratele Branham a spus că poți fi botezat cu Duhul Sfânt în al doilea domeniu și totuși să nu fii născut din nou în interiorul inimii. Să fii născut din nou și să trăiești o înnoire a interiorului. Haideți să recitim din nou vers. 23: „și să vă înnoiți în duhul minții voastre”.

Frați și surori, noi credem că Dumnezeu ne dăruiește prin harul Său tot ceea ce El așteaptă de la noi. Dacă astăzi în timpul auzirii Cuvântului lui Dumnezeu suntem în concordanță cu acest Cuvânt, în interiorul nostru să repetăm liniștiți și spunem: „O, Doamne, permite ca ceea ce am citit în Cuvântul Tău să se împlinească în mine, în interiorul sufletului meu!”. Acesta este lucrul minunat. Chiar și în

situația aceasta Cuvântul nu se întoarce la Dumnezeu fără rod, ci împlinește și acum scopul pentru care a fost trimis. Amin. Împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Încă două, trei gânduri despre Sămânța Cuvântului. În această legătură mergem la Mat. 13 care este capitolul cel mai cunoscut despre sămânță și unde Domnul nostru a spus tot ce trebuia să fie spus; și despre Sămânța Cuvântului pe care noi o dăm mai departe. Noi semănăm această sămânță a Cuvântului care trebuie să și crească.

Din Mat. 13 citim începând cu vers. 19: „*Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăția lui Dumnezeu, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui*”.

Aici avem o avertizare foarte, foarte serioasă. Acest Cuvânt prețios poate fi vestit, dar dacă noi nu-l înțelegem și dacă acest Cuvânt nu ne-a fost descoperit, rămâne așa cum este scris în Matei, nu cade în interiorul inimii noastre și nu este realitate în viețile noastre. De aceea frați și surori, rugați-L pe Dumnezeu pentru aceasta. Dumnezeu ne-a condus în acest mod pentru ca noi toți să fim învățați de Dumnezeu și să spunem: „eu o cred”. Niciun singur Cuvânt n-a rămas neînțeles. Dumnezeu ne-a deschis înțelegerea noastră pentru întreaga Scriptură, Vechiul și Noul Testament. El ne-a deschis înțelegerea și ne-a dăruit harul Său, ca să nu răstălmăcim nimic, să nu discutăm după părerea cuiva, ci fiecare Cuvânt care ne-a fost vestit ne-a fost descoperit de Dumnezeu. Noi am crezut acest Cuvânt și l-am înțeles prin harul Său. De aceea Dușmanul nu poate veni ca să ne fure acest Cuvânt din inima noastră. Doar dacă n-am înțeles ce a fost spus prin Cuvântul lui Dumnezeu, dacă ne mai îndoim puțin, atunci cel rău poate veni și răpește ce a fost semănat, ne răpește această Sămânță prețioasă din inimile noastre.

Rugăciunea mea este ca noi să credem sămânța Cuvântului lui Dumnezeu de la început la sfârșit, de la prima până la ultima făgăduință, de la primul la ultimul cuvânt să fie semănat în inimile noastre și fiecare Cuvânt să ne fie descoperit prin Duhul lui Dumnezeu, prin harul Său. Iar în timpul ascultării noi trebuie să ținem pasul cu vestirea Cuvântului și să spunem: „O, Doamne, eu mă plec în Fața Ta și am dorința aceasta profundă, ca fiecare Cuvânt pe care îl ascult Tu să

mi-l descoperi astfel ca Dușmanul să n-aibă nicio posibilitate să-mi fure vreun Cuvânt din inima mea”. Noi să devenim o Mireasă a Cuvântului așa cum Domnul și Mântuitorul nostru a fost Cuvântul descoperit în trup.

Tot astfel este scris în Mat. 13:23: „*Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șaiszeci, altul treizeci*”. Acela căruia i-a fost descoperit Cuvântul din partea lui Dumnezeu aduce rod.

Frați și surori, noi avem o rugămintă foarte mare: o, iubite Domn, la fel de sigur cum Tu ne vorbești prin și din Cuvântul Tău care este Sămânța originală, la fel de sigur cum Cuvântul Tău este vestit acum într-un mod adevărat, Te rog descoperă-mi fiecare Cuvânt care este vestit, astfel ca eu să pot aduce rod. Și rodul nostru să fie veșnic, așa cum este scris, să aducem rod, iar acest rod să fie veșnic.

Citim în Mat. 13:25: „*Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat*”.

Frați și surori, astăzi când am citit acest verset mi-a intrat adânc în inimă. Există un singur verset în Mat. 25 care ne spune că ultimul mesaj ne este dat și vestit. Dar la fel, în Mat. 25 este spus că toți au adormit. Haideți să citim Mat. 25. Pentru mine acesta este un fapt cheie. Toți au adormit, toți, chiar și aceia care au ascultat ultimul mesaj, ultima chemare: „*Iată vine Mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!*”. Pentru mulți a durat prea mult.

De aceea în Mat. 25:5 este scris: „*Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit*”. „*și au adormit*” – acesta a fost timpul periculos de care a profitat Dușmanul ca să-și semene propriile lui răstălmăcirii chiar în mesajul timpului de sfârșit. Și anume, în acel moment în care ni s-a părut că durează prea mult. Iar apoi toate fecioarele care au ziseră chemarea au ațipit și adormit. Acesta a fost timpul de care Dușmanul a profitat ca să-și semene sămânța lui, răstălmăcirile.

O spun cu durere în inima mea. Câte răstălmăcirii a semănat Dușmanul în urma celor spuse de fratele Branham, fiindcă ei n-au înțeles ceea ce a fost spus? Frați și surori, este important ca noi să fi înțeles corect tot ceea ce a zis și descoperit Domnul Dumnezeu prin

această slujbă profetică unică, prin harul Său. După fiecare predică putem pune întrebarea: ați înțeles totul corect? Dar dacă n-am înțeles corect, atunci vine Dușmanul, ne fură acest Cuvânt și ne seamănă răstălmăcirile lui.

Frați și surori, acesta este unul dintre cele mai serioase cuvinte pe care le-am putea citi astăzi. Citim încă o dată Mat. 13:25: „*Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat*”. Dacă ar fi semănat în alt loc n-ar fi fost atât de rău, dar el a semănat această neghină între grâu, chiar acolo unde a fost vestit mesajul a venit Dușmanul și și-a semănat interpretările, chiar până la susținerea că „Domnul ar fi venit deja în anul 1963, ș.a.m.d.”.

Oamenii ar trebui să devină întregi la minte. Unde au fost în anul 1963 cei ce cred astăzi așa ceva? Mulți dintre aceștia nici nu erau născuți în anul 1963, ce să mai vorbim să fie născuți din nou. Și totuși ei cred o prostie. Când Domnul va reveni atunci, mai întâi cei morți în Hristos vor învia. Apoi noi cei vii vom fi transformați și într-o clipă vom fi răpiți și vom fi la Domnul nostru pentru veșnicie. Revenirea Domnului n-are loc în decursul deceniilor sau secolelor. Mesajul este vestit în toată lumea, dar revenirea Domnului nostru va fi ca fulgerul care iese de la răsărit și se vede până la apus. Frați și surori, Dumnezeu să dăruiască fiecăruia dintre noi un respect sfânt față de Cuvântul lui Dumnezeu. Cine are respect față de Cuvântul lui Dumnezeu, aceluia i se va și descoperi.

La fel, în Mat. 25 este scris că toate fecioarele s-au trezit. Dar ce s-a întâmplat între timp? Dușmanul și-a semănat sămânța lui. Dar sămânța adevărată a lui Dumnezeu, sămânța Cuvântului rămâne în Mireasa Cuvântului. De la început până la sfârșit, noi credem doar ceea ce a spus Domnul Dumnezeu în Cuvântul Său și ceea ce a făgăduit El. O cântare germană spune că cerul și pământul pot arde și dealurile pot dispărea, dar cel ce crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu o va avea, aceluia Cuvântul i se va descoperi; și toate întrebările își vor primi un răspuns adecvat din Cuvânt. Și pentru aceia care spun că sângele nu mai este pe scaunul harului.

Frați și surori, o pot citi din acest Cuvânt, că chiar și ceata aceasta mare care va trebui să treacă prin necazul cel mare pe pământ,

își va spăla hainele în Sângele Mielului. Domnul Dumnezeu să dăruiască tuturor o minte sănătoasă și clară și o descoperire clară și sănătoasă a Cuvântului lui Dumnezeu. Domnul s-o dăruiască prin harul Său, ca oamenii să poată recunoaște că au fost duși în eroare, au fost mințiți de către aceia care s-au referit doar la proroc. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă noi ne bazăm doar pe Cuvântul lui Dumnezeu și tot ceea ce a spus prorocul noi o aducem în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori pentru că El ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură, prin harul Său.

Toți cunosc ceea ce este scris în Mat. 25:5: „*toate au adormit*”. Dar după aceea a avut loc o strigare și toate s-au trezit. Dar ce s-a întâmplat? Ceva s-a întâmplat. Unele au fost înțelepte. Celelalte au fost neînțelepte, exact jumătate din ele. Permiteți-mi s-o spun aici. Frați și surori, există niște oameni, aceștia sunt Mireasa Mielului, care nu vor îngenunchia înaintea lui Baal, nu vor primi nimic lumesc și religios, ci vor primi doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este Sămânța originală și toate răstălmăcirile vin de la cel rău. Câte versete biblice am mai putea citi astăzi!

Haideți să spunem lucrul acesta în legătură cu Mat. 25. Răpirea va avea loc. Fecioarele înțelepte vor intra la ospățul de nuntă, iar cele neînțelepte care au permis să fie amăgite vor bate la o ușă închisă. Când s-a lăsat Eva amăgită? Atunci când i-a permis Dușmanului să-i pună sub semnul întrebării ceea ce îi spusese Dumnezeu lui Adam: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat «...»?”. Cu astfel de cuvinte a fost înșelată Eva la început: „Oare...? Oare...?”. Tot astfel este situația și astăzi. În același mod Satan își răspândește minciuna și în timpul nostru: „Oare a dat Dumnezeu această poruncă, această trimitere? Oare i-a vorbit Domnul Dumnezeu? Oare...? Oare...?”. Dar celui ce este din Dumnezeu i-a fost descoperit.

Prin harul lui Dumnezeu noi vedem împlinită și partea aceasta care i-a fost spusă fratelui Branham: „Mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Eu nu spun lucrul acesta din pricina mea. Dumnezeu cunoaște inima mea, eu n-am nevoie de așa ceva. Dar uitați-vă la toți aceia care trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în ultimii cincizeci de ani pe întregul pământ. Ei trec cu indiferență, zâmbesc, trec cu mașina pe lângă acest loc și nu vor ca să

vadă ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru; ei își pun nădejdea doar în revenirea prorocului. O, Dumnezeule, în ce stare au ajuns acești oameni care au ascultat aceeași chemare, care au făcut același început? Dar cândva ei au adormit și Dușmanul și-a semănat sămânța lui și ei rămân în aceste răstălmăcirii ale Dușmanului. Dar Mireasa Mielului, fecioarele înțelepte rămân în Cuvântul lui Dumnezeu, și la revenirea Domnului nostru noi o vom trăi cu toții. El nu va răpi niciun fel de amestec, o biserică amestecată. Ci El va răpi doar acea Biserică care este sfințită în Cuvântul Adevărului care a fost spălată în baia de apă a Cuvântului, care este sfântă și este botezată cu Duhul Sfânt. Frați și surori, nicio răstălmăcire!

Frați și surori, haideți să ne întoarcem la început. *Celui ce va birui*. Făgăduința ne este adresată nouă tuturor din acest timp. Noi trăim în ultima perioadă a ultimei epoci a Bisericii Laodiceea. Această făgăduință ne-a fost dată nouă: „*Celui ce va birui (totul) îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*” (Apoc. 3:21). În timpul răpirii nu va fi niciun fel de amestec. În răpire va fi doar sămânța curată a Cuvântului, doar adevărata Mireasă a Mielului va fi răpită în slavă și împreună cu Domnul nostru vom serba nunta Mielului. Noi am fost hotărâți să împărățim împreună cu El, fiindcă așa spune făgăduința că suntem predestinați să domnim împreună cu Mântuitorul nostru. Dumnezeului atotputernic să-I fie adusă cinstea.

Încă un Cuvânt din Petru pe care îl primim în inimile noastre. Pentru noi Cuvântul profetic este fundamentul nostru. În 2 Pet. 1 citim ceea ce a spus Domnul Dumnezeu acestui bărbat al lui Dumnezeu și a fost lăsat scris și pentru noi.

Citim din 2 Pet. 1:16: „*În adevăr, v-am făcut cunoscute puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui*”. Apoi în continuare el vorbește despre ce s-a întâmplat atunci: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*” (2 Pet. 1:17b). Citim și vers. 18 unde Petru a putut să mărturisească: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”.

Gândiți-vă odată, Petru a fost de față când ei se aflau pe muntele cel sfânt. Ce siguranță o purta în interiorul lui și aceasta i-a rămas pentru totdeauna! Citim vers. 18 încă o dată: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”. Vers. 19: „*Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare...*”. Petru avusese o trăire minunată și totuși el se baza pe Cuvânt. „*Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte*”. Îl posedăm pentru timp și veșnicie. Nu o dată îl avem, și altă dată nu-l mai avem. Vers. 19-20: „*Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură* („nu este permis să fie tâlcuită după propria apreciere” – lb. germ.)”. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Haideți să facem un cuprins al celor ce am spus astăzi în acest loc, spre lauda și cinstea lui Dumnezeu. Domnul nostru are un plan de mântuire minunat de care putem avea parte în timpul nostru. Noi am citit din Mat. 13 unde este spus că cine aude Cuvântul și nu-l înțelege la acela vine Dușmanul și îi răpește Cuvântul. În smerenie, dar din toată inima, doresc să-I adresez lui Dumnezeu această rugămintă: O, Doamne Dumnezeule, fie-Ți milă de toți aceia care au ascultat astăzi Cuvântul Tău! Fie-Ți milă de toți, pentru ca toți să înțeleagă corect Cuvântul Tău și să-l creadă din toată inima lor și fiecăruia în parte să-i fie descoperit, astfel ca Dușmanul să nu li-l poată fura niciodată. Acest Cuvânt trebuie să fie proprietatea noastră, iar noi să fim proprietatea Ta. Noi nu ne mai aparținem nouă înșine, ci noi Îi aparținem Domnului nostru, care ne-a eliberat prin harul Său minunat. Ceea ce am citit din Petru să devină o realitate divină în inimile noastre. Nici o prorocie din Scriptură nu permite o tâlcuire după propria apreciere. Dumnezeu spune ceea ce El dorește să spună.

Încă două locuri minunate din Apoc. Citim din Apoc. 1:3: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!*”. Niciodată în cei două mii de ani care au trecut acest Cuvânt nu trebuia accentuat și scos în evidență așa ca astăzi. „*Căci vremea este aproape! Ferice de*

cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!” Este foarte aproape.

Citim din Ap. 22:19-20: „*Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta. Cel ce adeverește aceste lucruri zice: Da, Eu vin curând. Amin! Vino, Doamne Isuse!”*. Iar apoi totul se încheie cu harul. Vers. 21: „*Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin”*.”

Domnul Dumnezeu să folosească această zi ca noi să devenim mai mulțumitori pentru harul pe care El ni l-a dăruit ca să putem crede Cuvântul Lui sfânt și scump, descoperit, să-l auzim și să-l primim în inimile noastre ca sămânță dumnezeiască. Voi știți, o sămânță nu este semănată în ureche, ci în inimă. Pe cât de sigur Sămânța descoperită a lui Dumnezeu a căzut în inimile noastre, pe atât de sigur fiecare Cuvânt, chiar și ceea ce a spus fratele Branham, ne va fi descoperit prin Duhul lui Dumnezeu și noi vom înțelege totul corect.

Încă o întrebare: oare de ce fratele Frank n-a înțeles ceva greșit, chiar dacă erau niște expresii grele de înțeles ale fratelui Branham? De ce? De ce noi, în acest loc, am înțeles totul corect, începând cu anul 1958 încoace? Noi am auzit ceea ce a spus Dumnezeu prin prorocul și slujitorul Său și n-am răstălmăcit și n-am înțeles greșit niciodată. După ce era tradusă o predică a fratelui Branham noi întotdeauna am înțeles totul corect. Dumnezeu ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură.

Eu cred că toți aceia care vin de aproape și de departe și toți aceia care sunt în legătură directă, toți aceia care fac parte din rândul fecioarelor înțelepte, s-au trezit, dar doar cu sămânța bună a Cuvântului în inimile lor, aceste fecioare înțelepte vor ieși în întâmpinarea Mirelui. Noi toți știm că această făgăduință ne aparține: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie”* (Ap. 3:21). Este cea mai înaltă chemare. Cine sunt eu? Cine ești tu? Dar Dumnezeu a hotărât-o în acest mod înaintea întemeierii lumii. El a decis ca noi să trăim acum și, acum la sfârșit, să ascultăm întregul Cuvânt al lui Dumnezeu și să fim readuși la început.

Încă un Cuvânt care face parte din vestire și este adresat tuturor celor ce sunt de curând în mijlocul nostru: „*Pocăiți-vă și fiecare din*

voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, ca să primiți iertarea păcatelor voastre”, prin harul lui Dumnezeu (Fapte 2:38). Noi am și primit-o, prin harul lui Dumnezeu. Iar drept dovadă noi ne lăsăm botezați. Botezul este legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Botezul dovedește că noi am devenit deja credincioși. Prin botez noi dovedim faptul că am primit deja iertarea, împăcarea și tot ce ne-a dăruit Dumnezeu prin Sângele Mielului. De aceea în prima predică a fost spus: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh”.

Ieri au venit mulți în față pentru rugăciune. Dacă sunt unii în mijlocul nostru care doresc să fie botezați, direct după această adunare există această posibilitate. Toți sunt invitați ca să-și dedice viața Domnului, să primească iertarea, să încheie legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, prin botez să fie înmormântați cu Hristos. Căci așa este scris și în Rom. 6: *„prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă”.*

Prin scufundarea în apa botezului este simbolizată moartea, iar prin scoaterea din apă este simbolizată învierea la o viață nouă. Domnul Dumnezeu să dăruiască tuturor harul Său ca să creadă din toată inima și să primească tot ceea ce a dăruit El. Nu uitați, acest sfârșit de săptămână să se fi meritat pentru toți, ca voi să fi primit sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și să nu-l amestecați cu nimic. Ci voi să rămâneți o Mireasă curată a Cuvântului până ce Domnul și Mântuitorul va reveni.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Fiți mulțumitori. Noi ne aflăm în prezența Dumnezeului celui viu și ascultăm Cuvântul Lui sfânt și scump. Și avertizarea minunată: Să nu vă potriviți viața după chipul veacului acestuia, ci lăsați-vă înnoiți în adâncul inimii voastre, pentru ca Domnul să vă dăruiască o eliberare totală de toate legăturile firești. Căci pe acela pe care Fiul îl eliberează acela este cu adevărat liber. Domnul nostru a strigat pe cruce: *„S-a isprăvit!”*. Noi suntem eliberați, mântuiți, am fost eliberați de sub puterea Satanei și suntem dedicați Domnului Dumnezeu. Aleluia!

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea. Dragii mei, în timp ce cântăm cântarea „Așa cum sunt”, toți aceia care doresc să fie botezați să vină direct în față. Mai sunt unii care s-au hotărât pentru Domnul, ca prin ascultare să fie botezați? Căci așa este scris: „*așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit* (toată dreptatea lui Dumnezeu)” (Mat. 3:15). Mulțumiri Dumnezeului nostru. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi. Fratele Miskys se va ruga împreună cu voi și după aceea vă va și boteza.

Ieri am vorbit despre poporul Israel și despre inaugurarea statului Israel. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Înaintea Feței lui Dumnezeu spunem: facă-se voia Domnului în toate. Dorim încă o dată ca Dumnezeu să dăruiască harul Său astfel ca fiecare Cuvânt să fie înțeles corect și noi să aducem rod spre lauda și cinstea lui Dumnezeu și să ne trăim pregătirea pentru revenirea glorioasă a Domnului nostru Isus Hristos.

Înceiem cu Cuvântul Domnului nostru din Mat. 13:51-52: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*», *i-a întrebat Isus. «Da, Doamne», I-au răspuns ei*”. Care este răspunsul tău? Care este răspunsul meu? Da. Amin. „*Și El le-a zis: «De aceea, orice cărturar care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi»*” (vers. 52). Încă o dată: ați înțeles voi toate aceste lucruri? Amin.

Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații slujitori din toate popoarele, limbile și națiunile. Dumnezeului atotputernic Îi aducem toată cinstea. S-a meritat adunarea de astăzi? Amin.